

ÉLETÜNK

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség

2025.

november 30–
december 13.

*„Várom az Urat, várja a
lelkem, és bízom ígéretében.”*

(Zsolt 130,5)

A várakozás – művészet

Adventet ünnepelni azt jelenti: várakozni tudni. A várakozás – művészet, amit türelmetlenül rohanó korunk elfelejtett. A mai ember az érett gyümölcsöt akarja leszakítani már akkor, amikor az új hajtások még éppen csak kibújnak. A mohó, kapzsi szemek azonban túlságosan sokszor becsapatnak. A látszólag ízletes gyümölcs belül még zöld, és a tiszteletlen kezek hálátlanul félredobják, ami nekik csalódást okozott. Az, aki nem ismeri a várakozás kesernyés boldogságát, aki nem élte át a reményben a nélkülözés érzését, az soha nem fogja megtapasztalni a beteljesülés teljes áldását.

Aki nem tudja, milyen érzések fogják el az embert, aki szorongva küzd az élet legmélyebb kérdéseivel, és várakozva, vágyakozva tekinget körül, míg az igazság fellebbenti előtte fátylát, az nem álmodhat a pillanat csodálatosságáról, melyben felragyog a világosság. Aki nem akar küzdeni a barátságért, a másik szeretetéért, aki nem tárja fel várakozva lelkét a másik lélek előtt, amíg az eljön, amíg belép oda, az előtt örökre rejtve marad két egymásba fonódó lélek közös életének legmélyebb áldása.

A világban a legnagyobb, legmélyebb és legtörékenyebb dolgokra várni kell. Ezeket nem vehetjük be a vihar gyorsaságával, hanem csak a kicsírázás, növekedés és létesülés isteni törvényei szerint. „Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.” (Jak 5,7)

(Dietrich Bonhoeffer)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

November 30., Advent 1. vasárnapja, olvasandó: ApCsel 20,7–12

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/20>)

Magyarázat:

Pál vallomásainak egyikében írja: „úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói... fáradozásban, átvirrasztott éjszakákban...” (2Kor 6,4), talán éppen erre a troászi éjszakára is visszaemlékezve. Egy felső szobában, ahol égnék a lámpások, sokan bezúfolódtak, az ablakban ücsörgő álmos fiú, Eutikhosz leesik a harmadik emeletről. S Pál, mint Illés és Elizeus, az életre keltő próféták örököse, a Feltámadott apostola, életre kelti a fiút. Pál eszköze Jézus ölelésének.

Imádkozzunk, hogy korunk gyülekezetei is megtapasztalhassák azt, amit a troászi keresztyén közösség átélt: a Szentlélek valóságos jelenlétét az istentiszteleten, ami az élő tanításban, az azt megerősítő jelben (Eutikhosz feltámasztása), és az úrvacsora közösségében nyilvánult meg. Kérjük Istent, ajándékozzon meg minket Szentlelkével, élő igével, megszólító igehirdetéssel, életünket formáló, gyógyító jeleivel, és az úrvacsorai közösség áldásaival; hogy mi is egészen megvigasztalódjunk, és legyen erőnk krisztusi emberként a hétköznaphoz.

December 1., hétfő, olvasandó: ApCsel 20,13–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/20>)

Magyarázat:

Lukács meghív minket arra, hogy olvasva ezeket a sorokat Pál nyomába eredjünk. Vegyük elő a Bibliai atlaszunkat, keressünk rá az említett ókori városokra. Pál, a többiekől külön, gyalog megy Troászból Asszoszba. Ez 32 kilométer, egy napi zarándokút. Vajon mi történt Pál lelkében ezen a magányos úton? Akár mi is tehetünk egy túrát, itt a tél elején, a lecsendesedett természetben. Egyedül, elmélkedve, felajánlasként Istennek.

Imádkozzunk, hogy miközben napról napra, feladatról feladatra haladva végezzük munkánkat, szolgálatainkat, aközben mindig szemünk előtt tartsuk a legfontosabb szempontot, ami Pál apostol döntéseit és lépéseit is meghatározta: mennie kellett, mert még sok feladatot bízott rá Isten, de mindenben Krisztus igéjét követve, az Úr útján járt.

December 2., kedd, olvasandó: ApCsel 20,17–38

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/20>)

Magyarázat:

Pál Milétoszban találkozik azokkal az efézusi vénekkel, akikről végleges búcsút vesz: „tudom, hogy közületek, akik között jártam, Isten országát hirdetve, többé nem látja arcomat senki” (25). Beszédében azt az önfeláldozó szolgálatot állítja például a vének és az egész nemzedék elé, ami neki jutott osztályrészül. A krisztusi alázatosság útja ez, amely Jeruzsálembe vezet. A főpapi imát idéző szavain keresztül, tudom, hogy

távozásom után ragadozó farkasok jönnek közénk (29), Pál pásztori alakját pillanthatjuk meg.

Imádkozzunk, hogy Krisztus követőiként szívünkbe zárjuk Pál „búcsúbeszédét”, ami a mindvégig szolgáló élet példáját állítja elénk. Az apostol alázattal szolgált és nem uralkodott; Jézus Krisztust hirdette, és nem saját magát képviselte; ezért szolgálatának eredményét mindig az Úrra bízta. Az apostol semmit sem hallgatott el abból, ami hasznos, vagyis a megváltás üzenetét hirdette, bizonyosságot téve az Isten kegyelmének evangéliumáról. Kérjük az Úrtól, hogy mi is Szentlélektől vezetetten, ilyen „páli lelkülettel” tudjuk végezni hivatásunkat és szolgálatainkat.

December 3., szerda, olvasandó: ApCsel 21,1–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/21>)

Magyarázat:

A Lélek indítására szólnak Pálhoz a testvérek: ha továbbmegy ezen az úton Jeruzsálem felé, akkor megkötözik és fogságba vetik. Isten nyilvánosan feltárja Pál sorsát, de döntenie az apostolnak kell. Az adventi csendben mi is meghallhatjuk sorsunk rezdüléseit, és meghozhatjuk azt a döntést, amely az életünket a helyes irányba állítja, hiszen legfontosabb döntéseinkkel mi is egyedül állunk Isten előtt.

Imádkozzunk, kérve az Urat, hogy mindig legyen elég erőnk, bátorságunk és hitünk életünk meghatározó döntéseit Isten színe elé vinni, hogy aztán e döntéseket az Ő kegyelmes vezetését kérve, Isten ígéje, Krisztus Urunk tanítása, útmutatása szerint tudjuk meghozni.

December 4., csütörtök, olvasandó: ApCsel 21,17–26

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/21>)

Magyarázat:

A Cselekedetekben megjelenő Pál alakja úgy áll előttünk, mint akit a jeruzsálemi gyülekezet vezetői elfogadtak, s aki így az egység és örökség képviselője. Azonban ugyanígy elhangzik el az a hamis vád is, amely aztán további útján elkíséri őt: „a Mózes-től való elszakadásra tanítod a népek között lévő zsidókat” (21). A pogányokat nem kötelezte az apostoli tanács a törvény megtartására, így ennek értelmében járt el Pál a misszióban, de önmagára és hittársaira nézve érvényesnek tartotta a törvényt. Ezért is teszi meg, amit javasolnak neki, azaz elvégzi a törvény által előírt tisztulási szertartást. A zsidóknak zsidó kíván lenni.

Imádkozzunk, adjunk hálát, hogy Krisztusban valódi szabadságra lettünk elhívva, mely szabadságnak szép gyakorlati példáját láthatjuk igénkben. Pál alázatos: zsidóknak zsidóvá (máskor pedig görögöknek göröggé) lesz a Jézus Krisztusért (1Kor 9,20). Nem kezd el vitatkozni Jakabbal a zsidó áldozatról, és Jézus Krisztus egyetlen, tökéletes áldozatáról; Pál nem vitázik, hanem Jeruzsálemben tartózkodása idején alá veti magát a zsidó törvények által előírt tisztulási szertartásnak. Itt a legnagyobb Pál, itt igazán krisztusi, mindenkivel szemben szabad, miközben mindenkinek szolgájává lett... (1Kor 9,19-20). Fohászkodjunk azért, hogy mi is méltó módon tudjunk élni e krisztusi szabadságunkkal.

December 5., péntek, olvasandó: ApCsel 21,27–40

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/21>)

Magyarázat:

Pál hiába kívánta eloszlatni a személye körüli kétségeket, sorsának beteljesedése elé nem lehetett akadályokat gördíteni. A passió jeleneinek képeit látjuk magunk előtt, hamis tanúk, indulatos tömeg, „végeztess ki” (36), és az állandó mellékszereplő, a tájékozatlan római, most történetesen egy ezredes. A tanítvány nem nagyobb a mesterénél – sorsa össze van kötve Jézusával.

Imádkozzunk, hálát adva igénk üzenetéért, mely rámutat, milyen nagy ajándék Istentől, ha két ember (vagy embercsoport) időt áldoz egymásra, és őszintén elkezdenek beszélgetni, mert így esély nyílik rá, hogy oldódjanak az előítéletek, a másiktól alkotott hamis, felszínes elképzelések. Minden ilyen beszélgetés az Isten ajándéka, és az Ő színe előtt történik. Pált az ezredes elé vezetik, és ekkor elkezdődik egy párbeszéd Pál és a római tiszt között, és közben kiderül, hogy Pál egészen más, mint ahogy azt az ezredes gondolta róla. Adjunk hálát Istennek a párbeszéd áldásáért! Szánjunk több időt egymásra, ismerjük meg a másikat, és addig ne gondoljunk róla semmit másodkézből szerzett információk alapján...

December 6., szombat, olvasandó: ApCsel 22,1–21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/22>)

Magyarázat:

A vallomások előszóiban még erőteljesebbek, mint írott formában. Ez a néhány mondat, amit Pál életének sorsfordító eseményéről mond, még így olvasva is megrendítő. Az a vakító fényesség, amely őt körülölelte, ugyanaz a világosság, ami felé ebben az adventben mi is tartunk. Az a hang, amit a názáreti Jézus ajkáról hallott Pál, azonos azzal, amit mi kívánunk meghallani a karácsony felé vezető úton.

Imádkozzunk, kérve Istent, hogy zajongó világunkban ajándékozzon meg minket az elcsendesedni tudással, az embertársra való odafigyelés csendjével, a szavának meghallásához szükséges csenddel. Igénkben külső utasításra, néma csendben hallgatta a sokaság Pál bizonyágtételét, aki nem védekezett, hanem Jézus Krisztust hirdette, saját magát nem féltette. Kérjük Istent, hogy válhassanak számunkra a csend pillanatai a Krisztusról való tanúságtétel alkalmává.

December 7., Advent 2. vasárnapja, olvasandó: ApCsel 22,22–30

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/22>)

Magyarázat:

Mai szakaszunk többféle oldalról világítja meg a polgárjog kérdését. Pál beleszületett, az ezredes úgy vásárolta római polgárságát. Nekünk a mennyben van polgárjogunk, aminek az árát Jézus Krisztus fizette ki. Vállalom-e bátran, hogy a mennyben van polgárjogom, ahonnan az Úr Jézus Krisztust várjuk?

Imádkozzunk, hálát adva Istennek, hogy Krisztus áldozatáért a mennyben van polgárjogunk, ami nem azt jelenti, hogy a földi életben érinthetetlenek és minden

bajtól védettek vagyunk. Ezt látjuk igénkben Pál apostol esetében is. Pál hivatkozik örökölt római polgárjogára, amely megvédte a megkorbácsolástól és kínvallatástól. Pál él a neki járó védelem jogával: mindig elfogadta a mártíromságot, de sohasem kereste. Másnap azonban félelem nélkül megjelenik a zsidó nagytanács előtt. Fogadjuk el mi is Urunk védelmét: ha Ő elrejt, maradunk vesztég; amikor azonban előállít, akkor tegyünk bátran bizonyosságot a bennünk lévő reménységről (1Pt 3,15).

December 8., hétfő, olvasandó: ApCsel 23,1–11

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/23>)

Magyarázat:

„Teljesen tiszta lelkiismerettel szolgáltam.” (1) Milyen nagy csoda az, amikor teljesen nyugodtan tudjuk álomra hajtani a fejünket, és teljesen nyugodtan tudunk reggel elindulni, mert tiszta a lelkiismeretünk. Pál számára az Istennek való szolgálat jelentette ezt a nyugalmat. Mennyire érezzük a nyugalmat, a tiszta lelkiismeretet a mi Urunkért végzett szolgálatban?

Imádkozzunk világunk, hazánk és lakóhelyünk békéjéért, törekedve arra, hogy életünket és emberi kapcsolatainkat ne az az indulat uralja és irányítsa, ami a világot jellemzi, és onnan árad felénk. Bizony, indulatos világban élünk, gyakran sötét, istentelen indulatok csapnak össze körülöttünk, – és igénkben is ugyanezt látjuk, vallásos emberek között. Adjunk hálát, hogy van ellenpélda is, van változás: Pál lehiggad, tud bocsánatot kérni, az az indulat lesz úrrá benne, ami Krisztusban is megvolt, az alázaté. A hitetlen és hiteltelen főpap indulata azonban a sírig tart. A lehiggadáshoz ugyanis megtért szív kell, a higgadt és békességes élethez pedig a Szentlélek állandó jelenléte. „Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet” (Zsolt 62,6). Könyörödjünk azért, hogy Isten gyermekeinek élete ilyen legyen!

December 9., kedd, olvasandó: ApCsel 23,12–22

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/23>)

Magyarázat:

„Senkinek se szólj.” (22) Sokszor a jó ügy érdekében, mások védelme miatt hallgatnunk kell. Vannak olyan pillanatok is, amikor a szavaink csak bajt hoznak másokra. Van, amikor csak a csendben munkálkodó erők tudnak előreivinni. Isten az átkot, a gyilkos indulatot úgy szerelte le, hogy a pusztító összeesküvéssel szemben elindított egy csendes összeesküvést, hogy Pál élete megmaradjon a bizonyágtételre.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, aki minden aljas emberi szándékot, vallási fanatizmust, politikai cselszövést, embergyilkos tervet felülírva, Pál segítségére sietett, és szabadítást szerzett szolgájának. Köszönjük meg Urunknak, hogy az ő kegyelmes szabadítására ma is számíthatunk. Gondoljuk végig, Isten hányszor és hányféle módon valósította már meg szabadítását életünk „apró” történeteiben, megoldásaiban, vagyis azt, hogy Jézus Krisztusban nekünk is megváltást és örök életet adott! Dicsérjük az Urat, mert minél nagyobb a romlás, Isten gyermekei annál inkább megtapasztalják az Úr szabadító irgalmát.

December 10., szerda, olvasandó: ApCsel 23,23–35

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/23>)

Magyarázat:

„Nincs ellene semmiféle halált vagy fogságot érdemlő vád.” (29) Pár évtizeddel korábban Pilátus Jézusról mondta el, hogy „nem találtam benne semmiféle halált érdemlő bűnt” (Lk 23,22), mégis keresztfára adta. Krisztus követőjeként Pálnak sem volt jobb kilátása az ügyben. Mi, akik már évezredek távolából látjuk ezeket az eseményeket, mégis érzékeljük, hogy bár semmi rosszat nem tettünk, bár senkinek nem ártottunk, mégis bántanak, üldöznek, mert keresztyének vagyunk. Biztasson minket is Jézus szava: „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket...”

Imádkozzunk, megköszönve Krisztus Urunknak, hogy az Ő ügye, a megváltás evangéliuma, az Ő védelmét élvezzi, amiben megőrzi híveit, követőit is; akár túlélünk egy ideig dolgokat ebben a világban, akár nem; hiszen az örök élet már a miénk. Lássuk meg, micsoda védelmet kapott a római polgárjog, ezen keresztül az apostol, valójában pedig Jézus Krisztus ügye. Istennek ma is számtalan eszköze van arra, hogy megtartsa bennünket, és végrehajtsa azt a nagy szabadítást, amelyet Jézus Krisztusban adott nekünk. Magasztaljuk ezért Urunkat!

December 11., csütörtök, olvasandó: ApCsel 24,1–9

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/24>)

Magyarázat:

Pál apostol életében szépen kirajzolódik az az emberi tény, hogy egy ügynek milyen sokféle nézőpontja lehet. A zsidók szerint Pál „valóságos pestis”, akit el kell pusztítani. A rómaiak szerint olyan valaki, akit meg kell menteni. Jézus szerint pedig az eszköz, aki hatalmasságok előtt tehet bizonyosságot Megváltójáról. Vajon mi látjuk-e, hogy mindannyian Krisztus eszközei vagyunk a bizonyágtételre?

Imádkozzunk, amikor – Pálhoz hasonlóan – azt érezzük, hogy problémáinkkal, vagy emberi ítéletekkel, vádakkal szemben magunkra maradtunk, és teljesen egyedül vagyunk, védtelenül, kiszolgáltatottan. Mert imádság közben világossá válhat számunkra, hogy Valaki mégis itt van velünk: az a Jézus, aki korábban Pált is így bátorította: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.” (ApCs 18,9.10) Bízunk mi is Urunk ígéletében, aki soha nem hagy minket egyedül és védtelenül.

December 12., péntek, olvasandó: ApCsel 24,10–21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/24>)

Magyarázat:

Lehet-e vétek az, amit hiszünk? Pál apostol semmi más kivetnivalót nem talált az életében, ami miatt bíróság elé állíthatnák, mint a feltámadásba vetett hite. Az ember pedig nem változott semmit az eltelt évszázadok alatt. Ugyanúgy vétkesnek tartja azt, aki a kereszt jelét fontosnak tartja, aki Krisztus tanításait mindenekelőtt valónak

gondolja, aki semmi mást nem szeretne, mint követni a Jó Pásztort. Pálhoz hasonlóan vállaljuk-e ezt a „vétkünket”?

Imádkozzunk, és imádságos lélekkel tanuljunk abból, amit Pál tesz, aki nem esik kétségbe, nem csügged el, és nem vádakkal válaszol a vádakra, hanem bátran bizonyosságot tesz a feltámadásba vetett hitéről. Ez itt a lényeg – nem önmagát védi, hanem megvallja, hogy „a názáreti irányzat követője” ő is. Ez arra tanít minket, hogy az életünk akkor nyer értelmet, ha több pusztá védekezésnél, önmagunk képviselőténél, és mindenkor rámutat a megváltó Jézus Krisztusra, miközben nyitott szeretettel fordul mindenki felé.

December 13., szombat, olvasandó: ApCsel 24,22–27

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/24>)

Magyarázat:

„Elnapolta az ügyet.” (22) Talán az érdeklődése miatt, a várt pénz miatt, vagy más oka volt erre Félixnek? Egy biztos, hiába tudott volna dönteni, hiába lett volna egyértelmű Pál ártatlansága, nem akart állást foglalni. Milyen sokszor a halogató magatartásunk, az ügyek „elnapolása” az, ami minket is eljuttat oda, hogy mások élete fogságban maradjon, hogy mások szenvedjenek, gyötrődjenek, kínlódjanak. Legyen bátorságunk Krisztusban kiállni másokért!

Imádkozzunk, kérjük Urunkat, óvjon meg minket attól a lelkülettől, amit e történetben Félix alakja képvisel, akinek Jézus Krisztus ügye csak egy tanítás volt, egy „ügy” volt a többi között (22. vers), de nem lett számára az egyetlenné, nem lett számára életté. Ő nem akart dönteni, állást foglalni ebben a kérdésben. Adjunk hálát Istennek, aki megszólított, és megtérésre, döntésre hívott minket, és szívünkbe fogadhattuk Krisztus megváltó szeretetét.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

november 30. vasárnap 19 óra – egyetemisták köre

december 1. hétfő 17 óra – konfirmációi előkészítő

december 1. hétfő 18 óra – ifjúsági óra

december 2. kedd 18 óra – zsoltáros imakör

december 3. szerda 6:30 – reggeli ima

december 4. csütörtök 18 óra – gyülekezeti bibliaóra

december 5. péntek 18 óra – nőszövetségi bibliaóra

december 8. hétfő 18 óra – felnőtt-konfirmációi előkészítő

december 8. hétfő 18 óra – ifjúsági óra

december 9. kedd 17 óra – irodalmi bibliakör

december 10. szerda 6:30 – reggeli ima

december 11. csütörtök 18 óra – gyülekezeti bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, a gyülekezeti ház első emeletén van, bejárat a lépcsőházon keresztül.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal kereszttelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: **06-30-632-0789** a lelkési hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13–17 óráig

Kedd: 12–17 óráig

Szerda: 9–17 óráig

Csütörtök: 9–14 óráig

Péntek: 9–17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházunk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7